

[Indenrigsministeren.]

skatter fra ejendomsskat til indkomstskat. Dels skal det stærkt forøgede statstilskud dækkes gennem bl. a. indkomstskat til staten, dels skal amtskommunernes udskrivning over sognekommunerne alene foretages som en indkomstskat; og hertil kommer så endelig, at alle fremtidige stigninger i den sognekommunale udskrivning også alene skal ske via indkomstskatterne, og det vil sige, at gennemsnitlig langt over en tredjedel af de kommunale ejendomsskatter på landet i løbet af de næste 5 år vil falde væk, og at ejendomsskatterne på længere sigt helt vil miste deres betydning. Kommunerne skal så fremover i det væsentlige hente deres indtægter på de skattepligtige indkomster, og dette vil jo blot på lidt længere sigt ikke kunne ske uden meget væsentlige forhøjelser af skatte- og ligningsprocenterne i sognekommunerne. Jeg behøver i denne forbindelse blot at henvise til de beregninger, som ledsagede indenrigsministeriets besvarelse af nogle spørgsmål, som blev stillet fra det udvalg, der blev nedsat vedrørende det i foråret fremsatte forslag. Det fremgik af disse beregninger, at der ved en fuldstændig omlægning af de amts- og sognekommunale ejendomsskatter til kommunal indkomstskat ville ske en stigning i den gennemsnitlige sognekommunale skatteprocent fra 7,1 pct. til 12,8 pct., og at de gennemsnitlige skatteprocenter i enkelte amter ville ligge på mellem 10,8 og 14,8. For enkelte sognekommuner kunne der endda blive tale om skatteprocenter på helt op over 20.

Disse tal viser, at det ikke er en realistisk tanke at lade den sogne- og amtskommunale udskrivning ske udelukkende over indkomsterne, og det er jo i realiteten det, oppositionspartierne her sigter henimod. I mange små sognekommuner vil der slet ikke være tilstrækkeligt indkomstskattegrundlag til stede, og jeg kan her også henvise til den beregning, der i besvarelsen til det udvalg, som dengang arbejdede med forslaget, er foretaget vedrørende en lille sognekommune i Sorø amt, hvor 2 store ejendomme i denne kommune beslaglægger to tredjedele af kommunens areal. Her vil skatteprocenten ved en fuldstændig omlægning stige ikke mindre end fra 3,3 til 14,5.

Forslagsstillerne har ganske vist ved at foreslå øgede statstilskud opnået, at de kommunale indkomstskatteforhøjelser i første omgang ikke bliver særlig store, og det er jo heller ikke så helt små statstilskud, man har fundet var nødvendige for at få tallene til at passe. Statstilskuddet tilsælger imidlertid alene det, som sker i første omgang, men ændrer ikke forslaget principielle sigte. Dels skal midlerne til ydelse af statstilskud tilvejebringes på en eller anden måde og fortrinsvis gennem statsindkomstskatterne, dels er statstilskud, selv af den størrelsesorden, som man her regner med, i hvert fald kun i første omgang i stand til at holde igen på den kommunale indkomstskatteforøgelse.

Der er vel i denne forbindelse også grund til at mærke sig, at oppositionspartierne ved at lade staten overtage en del af den mellemkommunale refusion forøger uligheden mellem kommunegrupperne imellem, idet jo først og fremmest de mere velhavende kommuner, der bedst vil kunne bære en forøgelse af indkomstskatterne, vil få de store lettelser.

Der kan måske også være grund til at fremhæve en anden efter min mening uheldig side ved forslaget. Det foreslåede forhøjede tilskud vil jo med de foreslåede fordelingskriterier føre til, at staten i første omgang for en række amters vedkommende kommer til at overtage størsteparten af de beløb, som amtsrådene hidtil selv har kunnet udskrive. Jeg mener hermed, at det kan være en farlig vej at gå, hvis man sådan uden videre tager udskrivningen helt væk fra de organer, der skal tage stilling til, hvilke udgifter og hvor store udgifter der skal afholdes. Tilskud af en størrelsesorden som den, der her er tale om for amtskommunernes vedkommende, vil i deres konsekvenser i hvert fald — det vil sige, hvis tilskuddene forhøjes i takt med stigningen i udskrivningsbehovet fremover — føre til en udvikling, som kan umyndiggøre amtsrådene til fordel for de statslige organer og dermed også bidrage i nogen grad til at undergrave det lokale selvstyre.

Når den ærede ordfører for forslagsstillerne anfører, at man bør komme væk fra beskatningen af bolig, vil jeg gerne tilslutte mig denne opfattelse. Gennem fikseringen af ejendomsskylden til sognekommuner og